

07.04.2022 Biblická hodina

Vzdych: „Bud' silný, vzchopme sa za náš ľud a za mestá nášho Boha! Hospodin nech urobí, čo uzná za dobré.“(2S10,12) Amen.

Pieseň: Žalm č. 23: „Hospodin je môj pastier milujúci...“

Modlitba: Náš milostivý Bože!

Sme vďační, že si nás zachoval počas celého dňa a teraz môžeme byť spolu ako tí, ktorí sú pripravení poslúchnuť Tvoje vedenie skrze živého slova. Sme vďační za spoločenstvo, ktorú zhromažďuješ v tejto miestnosti týždeň čo týždeň. Sme Ti vďační, že sa k nám vôbec prihováraš, preto Ťa prosíme, aby sme si otvorili uši, myseľ, ale predovšetkým srdce a počuli, čo dnes potrebujeme.

Pane náš, Tebe vyznávame, že ako Tvoji dnešní učeníci nie sme iní ako prvý kruh učeníkov. Toľkokrát Ťa zaprieme vlastným životom a zradíme Ťa v situáciách, kedy by sme mali radšej vyznať svoju vieru.

Odpusť nám, že ako v slabých panuje v nás nevera, neláska, neodpustenie a odmietnutie.

Veríme, že môžeme byť oslobodení od vlastných hriechov, len skrze Teba, Ktorý si bol po celý čas poslušným Otcovým Synom, aby sme mali život.

Prosíme, požeňaj náš život väčšou vierou a väčšou láskou. Prosíme, veď naše myšlienky, Ty, ktorý poznáš všetky radosti, straty a strasti nášho života. Prijmi nás pre nášho Ježiša, a zmiluj sa nad nami. Amen.

Biblický text: Druhá Samuelova kniha 10

„Potom zomrel kráľ Ammónčanov a po ňom sa ujal vlády jeho syn Chanún. ² Dávid si povedal: „Prejavím Nachášovmu synovi Chanúnovi láskavosť, ako to urobil jeho otec mne.“ Prostredníctvom svojich služobníkov mu prejavil sústrasť nad jeho otcom. Keď prišli Dávidovi služobníci do krajiny Ammónčanov, ³ammónski hodnostári svojmu pánovi Chanúnovi povedali: „Nazdávaš sa, že si chce Dávid uctiť tvojho otca, keď ti posielajú tešiteľov? Neposiela azda Dávid k tebe svojich služobníkov skôr preto, aby preskúmal mesto, presledil ho a zničil?“ ⁴ Nato Chanún chytil Dávidových služobníkov, oholil im polovicu brady, odrezal im polovicu šiat až po zadok a tak ich prepustil. ⁵ Keď to oznámili Dávidovi, poslal im naproti ľudí, lebo tí muži boli veľmi zhanobení. Kráľ odkázal: „Zostaňte v Jerichu, kým vám nenarastú brady, potom sa vrátite.“

⁶Ammónčania si uvedomili, že si Dávida rozhnevali. Najali si Aramejčanov z Bét-Rechóbu, Aramejčanov z Coby, dvadsaťtisíc pešiakov, kráľa Maachy s tisíc mužmi a dvanásťtisíc

mužov z Tóbu. ⁷ Keď sa to Dávid dozvedel, vypravil Joába s celým vojskom hrdinov. ⁸Ammónčania zaujali bojové postavenie pri vchode do brány. Aramejčania z Coby, z Rechóbu, muži z Tóbu a Maachy stáli v poli samostatne. ⁹ Keď Joáb zbadal, že mu hrozí boj spredu i zozadu, vybral si z celého Izraela tých najlepších a postavil sa proti Aramejčanom. ¹⁰ Zvyšok ľudu zveril veleniu svojho brata Abišaja a nasmeroval ho proti Ammónčanom. ¹¹ Povedal mu: „Ak budú mať Aramejčania nado mnou prevahu, prídeš mi na pomoc. Ak budú mať prevahu nad tebou Ammónčania, prídem ti pomôcť ja.“ ¹² Buď silný, vzchopme sa za náš ľud a za mestá nášho Boha! Hospodin nech urobí, čo uzná za dobré.“ ¹³Joáb so svojím ľudom postupoval v boji proti Aramejčanom; tí však pred ním zutekali. ¹⁴ Keď Ammónčania videli, že sa Aramejčania dali na útek, zutekali pred Abišajom aj oni a stiahli sa do mesta. Joáb sa vrátil z boja proti Ammónčanom a prišiel do Jeruzalema.

¹⁵ Keď Aramejčania videli, že ich Izraeliti porazili, zhromaždili sa. ¹⁶Hadad-Ezer vyslal poslov, aby získal Aramejčanov spoza Eufratu. Tí prišli do Chelámu na čele so Šobachom, veliteľom Hadad-Ezerovho vojska. ¹⁷ Keď to ohlásili Dávidovi, zhromaždil celý Izrael, prekročil Jordán a dorazil do Chelámu. Aramejčania sa zoradili do útoku a bojovali proti Dávidovi. ¹⁸Aramejčania však utiekli pred Izraelitmi. Dávid zničil Aramejčanom sedemsto bojových vozov a pobil štyridsaťtisíc jazdcov. Veliteľa vojska Šobacha zranil tak, že tam zomrel. ¹⁹ Keď všetci králi, podriadení Hadad-Ezerovi videli, že ich Izrael porazil, uzavreli s ním mier a slúžili mu. Aramejčania sa už báli ďalej pomáhať Ammónčanom.”

Drahé sestry a milí bratia!

Čo sa týka Dávidových vojen, musíme uviesť, že jeho vojny boli vlasteneckými a nie dobyvateľskými vojnami. Izrael a kráľovstvo Ammónčanov na východe Jordánska sa v minulosti niekoľkokrát stretli na bojiskách.

Ťaženie vojsk ani v tomto prípade neiniciuje Izrael. Už sme čítali o Ammónčanoch, že Saul ich porazil. Zaskočí nás správa, že vzťah medzi týmito dvoma štátmi je dobrý. Ammónsky kráľ, Nacháš, a Dávid si rozumeli. Ich priateľstvo zostalo aj po Dávidovom nástupe na trón. Dávid nechal Nacháša na pokoji a aj po jeho smrti hľadal Dávid mier s Chanúnom. Aj s ním mal úzke kontakty. Význam slova Chanún je omilostený.

Medzi Izraelom a Ammónčanmi existovala oficiálna dohoda. V prvej knihe Samuelovej v 20. kapitole v 8. verši čítame: „Urob svojmu služobníkovi láskavosť — uzavrel si predsť so svojím služobníkom zmluvu pred Hospodínom — ak som sa nejakým prevínil, zabi ma sám. Prečo by si ma mal vydat' svojmu otcovi?“

Dávid hľadal mier, a usiloval sa o dobré susedstvo, ale jeho poslov veľmi surovo urazili. Tam, kde chce prejavíť úctu, sú zahanbení. Nacháš zomrel a on posielal svojich služobníkov ako prejav sústrasti. Novému vládcovi chce vyjadriť to najdôležitejšie: súcitiť a uvítať ho v kruhu vladárov. Chanúnovi poradcovia však Dávidovi neverili. Opis príbehu zdôrazňuje Dávidovu dobrú vôľu, ale Ammónčania, ktorí vidia Dávidovu dobyvateľskú politiku, jeho prístup odmietajú.

Do akej miery je vládca ovplyvnený názormi vlastných poradcov? Vždy si musíme dávať pozor na to, od koho radu prijímame. Možno sa neobklopíme najlepšimi ľuďmi, ak nás vedú k nepokojom a k svárom. Báli sa o nezávislosť krajiny. Mysleli si, že Dávidovi sluhovia sú špióni. Obklopil ich akýsi strach a varovali kráľa, nech je obozretný. Je veľkou chorobou všetkých čias, že nemôžeme dôverovať tomu druhému. Stále hľadáme postranné úmysly. Ľudská dôvera je drahá vec. Je to ako zápalka, ktorá sa dá použiť raz a ak sa pred nami niekto popáli, je veľmi ťažké mu/jej dôverovať.

Mladý kráľ sa správa nezodpovedne a hanobí Dávidových poslov. Vysmieva sa im, čím ponížuje nielen Dávda, ale aj Pána. Brada bola znakom mužnosti. Pýcha mužov. Izraelci sa holili len v čase veľkého smútku.

Iz15,2: „Dibón vystupuje do chrámu, na výšiny plakať, na Nebó a do Medeby, Moáb žiali. Na každej hlave je plešina, každá brada je oholená,“

Jer41,5: „prišli zo Síchemu, zo Šila a zo Samárie muži — osemdesiat mužov — s oholenými bradami, v roztrhanom rúchu, so zárezmi, v rukách mali dary na pokrmovú obeť a kadidlo a chceli to zaniest' do Hospodinovho domu.“

V našom príbehu im oholili polovicu brady a tým im dodali ošklivý vzhľad známy z egyptskej rozprávky. Prestrihnutie šiat bolo tiež prejavom hanby, víťazní pohlavári ním urážali porazeného nepriateľa a vojnových zajatcov.

Toto bola Chanúnova odpoveď na pokojné vyjadrenie sústrasti. Dávid ich poslal do Jericha a mohli tam zostať, kým ich hanba sa vytratila. Kráľ Dávid aj napriek hanobeniu vlastných poslov nezačne vojnu. Ammónčania si uvedomia, že urobili chybu a chystajú sanapatričnú odplatu, ktorá určite príde zo strany Izraela. Dávda chce predbehnúť. Zhromažďujú armádu a prijímajú okolitých kráľov medzi svojich žoldnierov.

1Krón19,6: „Keď Ammónčania vybadali, že sa Dávidovi zošklivili, Chanún a Ammónčania poslali **tisíc talentov striebra**, aby si najali vozy a jazdcov z Mezopotámie, z Aram-Maachy a z Coby.“

Dávid sa dozvie o prípravách Ammónčanov. Ihneď poslal Joába s vojskom hrdinov. Veliteľom Dávidoveho vojska sa stane Joáb. Ammónskemu a aramejskému zlúčeniu vojsk sa podarilo zabrániť.

Ammónčania, stáli pri bránach svojho hlavného mesta s aramejským spojencom. Joáb sa musel rozhodnúť, bol uväznený medzi dvoma armádami. Svoje vojsko rozdelí na dve časti. On sa postaví zoči-voči nebezpečnejšiemu súperovi. Potom zaznie reč povzbudenia, v ktorom odznie, že stávka je priveľká: bojuje sa za mestá nášho Boha a za náš ľud. Joáb naplno vložil svoju dôveru v Boha. Aramejčania už po prvom údere sú zablokovaní. Ammónčania utekajú do miest. Izrael sa vráti do Jeruzalema. Z toho môžeme tiež vidieť, že nikdy nezaváži počet udatných mužov. Pre vysoký počet nikdy nemá udržovaciu silu.

Dokonca aj v našich duchovných zápasoch Satan má svoju prevahu. Pokušenia a skúšky prichádzajú každý deň. Boží ľud je vždy v menšine. Ide však o to, že je s Pánom.

Ako môžeš byť silný/silná a odvážny/odvážna na povel? Slová podpory majú obrovskú silu. Pán bojuje, to je prvoradé. Nielen nad tým treba bedákať, že aký silný je nepriateľ. Musíme kráčať svojou cestou vo viere, zatiaľ čo v našich srdciach je uistenie, že vôľa Pána vždy zvíťazí. Nech sa stane i nám to, čo Pán chce vidieť v našom živote.

Boh prináša požehnanie i z najväčšieho zla, ktorému chceme odolať. Počas pokúšenia jedine On vedie k víťazstvu. Buď tým, čo Pán uzná za vhodné. A aké by to bolo dobré, keby sme sa takto mohli pozeráť na nepriateľov a naše životné situácie: „Verím v Teba, Pane, nech sa stane, čo uznáš za vhodné.“

Hadad-ezer sa nevedel vysporiadať s porážkou. Zmobilizuje celú svoju armádu a vytvorí obrovskú aramejskú ligu. David tiež mobilizuje svoje vojsko a dokonca ju osobne vedie. Zvíťazí. Okrem Hadad-ezera s ním uzavrú zmluvy všetci aramejskí králi a stanú sa jeho služobníkmi. Boh pomohol Dávidovi proti Aramejčanom pre ľud Izraela. Amen

Úloha: Každý dostane biblický verš. Musí sa pozrieť na osobu, ktorá sedí vedľa neho, a nechať sa povzbudiť tým slovom. Každý, kto číta text biblickej hodiny, nech si vyberie jeden biblický citát a počas nasledujúceho dňa – ak má príležitosť, nech niekoho povzbudí alebo posilní Božím slovom.

Biblické verše:

Joz 1, 9: „Prikázal som ti predsa: Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Ved' Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“

2Kor2,9: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ Preto sa budem radšej chváliť svojimi slabosťami, aby vo mne prebývala Kristova sila.”

Rim8,28: „Vieme, že všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha, ktorí sú povolaní podľa jeho predsavzatia.“

1Pt5,7: „Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“

Iz40,31: „Tí však, čo očakávajú Hospodína, dostávajú novú silu, ako orly stúpajú na krídlach, budú utekať a neustanú, pôjdu a nevyčerpajú sa.“

Prís16,3: „Zver svoje diela Hospodinovi a podaria sa tvoje zámery.“

Fil4,3: „Všetko môžem v Kristovi, ktorý ma posilňuje.“

Jer29,11: „Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami,“ znie výrok Hospodína, „sú to zámery pokoja, a nie nešťastia; dám vám budúcnosť a nádej.“

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 26,1-16

¹ Keď Ježiš dokončil všetky tieto slová, povedal svojim učeníkom: ² „Viete, že o dva dni nastáva Veľká noc a Syn človeka bude vydaný, aby ho ukrižovali.“ ³ Vtedy sa zhromaždili veľkňazi a starší ľudu v dvorane veľkňaza, ktorý sa volal Kajfáš, ⁴ a uzniesli sa, že sa lesťou zmocnia Ježiša a zabijú ho. ⁵ Hovorili však: „Nie vo sviatok, aby nevznikla vzbura medzi ľuďom.“

⁶ Keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, ⁷ pristúpila k nemu žena s alabastrovou nádobou drahocenného oleja a vyliala mu ho na hlavu, keď sedel za stolom. ⁸ Keď to videli učeníci, namrzene hovorili: „Načo takéto plytvanie? ⁹ Mohlo sa to draho predať a rozdať chudobným.“ ¹⁰ Ježiš si to všimol a povedal im: „Prečo trápate túto ženu? Vedť mi urobila dobrý skutok. ¹¹ Lebo chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa vždy nemáte. ¹² Keď vyliala ten olej na moje telo, urobila to na môj pohreb. ¹³ Amen, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete sa bude hlásať toto evanjelium, bude sa hovoriť na jej pamiatku aj o tom, čo urobila.“

¹⁴ Vtedy odišiel jeden z Dvanástich, menom Judáš Iškariotský, k veľkňazom ¹⁵ a povedal: „Čo mi dáte, ak vám ho vydám?“ Oni mu určili tridsať strieborných. ¹⁶ Od tej chvíle hľadal vhodnú príležitosť ho vydať.“

Drahé sestry a milí bratia!

Uznesenie zabit' Ježiša

Prvým veršom evanjelista Matúš uzatvára Ježišovu reč o poslednom súde a začína sa príbeh o utrpení. Ježiš sa tretíkrát zmieňuje o svojej smrti a ešte prezrádza viac informácií o dátume ukrižovania, ktoré nastane o dva dni pred sviatkom Veľkej noci. Ježiš pripravuje svojich učeníkov na všetko, čo sa musí stať. Základom našej viery zmierenia je, že Ježišova obeta bola láskavá Bohu, pretože ju od začiatku takto ustanovil. Skrze Neho sa stalo naše jednorazové a večné vykúpenie. Dobrovoľne sa prihlásil na smrť. Ježišov čas a jeho hodina je blízko. Veľkňazi už proti nemu rozhodli. Raz sa všetci musíme rozhodnúť o Ježišovi.

Cieľ izraelských vodcov sa pomaly napĺňa, no chcú sa vyhnúť nápadnosti. S Ježišom chcú skončiť ešte pred sviatkom. Zhromažďujú sa, ale ich plán Ježiša nezaskočí. A hoci mohol odísť na miesto, kde by ho nikdy nenašli, celý čas bol poslušný, nie preto, aby si zachránil život, ale aby zachránil ten náš. Ježiš bol pripravený byť Veľkonočným baránkom, Ktorý dáva vyslobodenie svojmu ľudu. Zákonníci a starší ľudu sa neodvážili zaútočiť na Ježiša otvoreným násilím, snažili sa lesťou zničiť ho, no Judášova ponuka sa nakoniec stala dokonalým riešením.

Pomazanie v Betánii

Betánia je od Jeruzalema vzdialená 15 kilometrov. Toto bolo posledné miesto odpočívania pre pútnikov, ktorí prichádzali zo smeru od Jericha. Má to symbolický význam, že Ježiš tu trávi svoje posledné dni. Udomácnil sa v dome Šimona Malomocného, kde predstúpila pred Neho žena. Ježiš spolu s nimi stoluje. S biednou vrstvou, ktorú všetci odsudzovali. Stolovať, a to spolustolovať s niekým v tom čase znamenalo oveľa viac ako dnes. Počas jedenia sa vyvinulo duchovné spoločenstvo. Pre Židov bolo stolovanie spojené s očakávaním Božieho kráľovstva. Verili, že Mesiáš príde a prestiera vlastným stôl. V skutočnosti, keď si sadáme za jeden stôl na biblickej hodine, aj my dúfame v príchod Božieho kráľovstva. Veríme, že Ježiš sa vráti a Jeho vláda sa neskončí.

V židovských obciach s každým nestolovali, oni si vybrali stôl i spoločnosť, s kým si sadnú. Ale Ježiš v nejednom prípade sa dopúšťa hriechu a stoluje s hriešnikmi, chorými a dokonca aj so ženami, ktoré v tom čase nemali žiadnu hodnotu. On všade pochodil, kde bol pozvaný, a kde boli pripravení ho prijať. On nám pripraví miesto u Otca, ale my mu pripravíme miestom, aby k nám za každým prišiel?

Sme spolu na biblických hodinách alebo na bohoslužbách, aby sme vedeli, že On je tichým pozorovateľom, poslucháčom a požehnaním pri všetkých príležitostiach cirkvi. Sme si vedomí toho, že bez Jeho prítomnosti, bez Jeho prijatia by boli naše stolové spoločenstvá prázdne a nemohli by sme povedať, že sme v Jeho blízkosti uzdravení a nájdeme pokoj v

Ňom a skrze Neho. Je to, ako keby naše náreky a problémy bledli a Jeho povzbudenie a požehnanie boli hlasnejšie.

Ľudia pri jedle takmer ležali okolo nízkeho stola. Takýto zvyk sa vtedy praktizoval. Takto k nemu pristúpila jedna žena: „pristúpila k nemu žena s alabastrovou nádobou drahocenného oleja a vyliala mu ho na hlavu, keď sedel za stolom.” Učeníci videli, čo sa deje, no stále nechápali, čo im Ježiš hovoril a čo sa má stať. Vidia a stále nerozumejú. Ich prvá reakcia je: „Načo takéto plytvanie?”

To, čo dávame Pánovi, nikdy nespadá do kategórie plytvania. Za každým chystám prezentáciu na hodiny náboženstva. Trvá mi viac času nájsť tie správne obrázky alebo výrazové prostriedky, aby deti lepšie zvládli a pochopili biblický príbeh. A v tejto súvislosti mi raz jeden môj známy povedal, prečo plytvám časom takýmito vecami, či už som sa pripravovala na detský tábor, alebo na hodiny náboženstva. Moja odpoveď znela: pre mňa to nie je plytvanie času. Nikdy nie je stratou nášho času pre lepšie porozumenie Božieho slova. Naša jedna hodina strávená tu na biblickej hodine nie je premárnená, pretože od toho závisí nasledujúcich 23 hodín. Môj čas s Pánom ovplyvňuje moje každodenné záležitosti. Luther povedal, že mám dnes viac práce, takže sa viac modlím. Nemôžem ušetriť to, čo mi Pán dal ako dar.

Učeníkov správanie ženy rozčúľilo a hovorili, že toľko oleja sa mohlo predať a dať chudobným. Ženu naučila Kristova láska správne využívať svoje bohatstvo. Žena pochopila skôr, o čom Ježiš hovoril, ako samotní učeníci. V tomto príbehu je prítomná láska a dokonca aj uctievanie, bolesť a obeta.

Bez služby neexistuje učeníctvo. Môžeme byť členmi cirkvi, môžeme byť členmi spoločenstva, ale Ježišov učeník môže byť iba služobníkom. Každý má svoj pracovný priestor. Každý žije na určitom mieste, v byte, v rodine, v pracovnom kolektíve, v obytnom spoločenstve a v cirkevnom zbore, kde môže slúžiť.

Ježišov učeník môže byť iba služobníkom. A keď je srdce človeka naplnené vd'ačnosťou a radosťou z a od Boha, nemôže neslúžiť, nemôže nedať to najväčšie a najvzácnejšie. Ježiš za nás dal svoj život, ale dokážeme žiť tak, že budeme vždy poukazovať na Jeho život?

Ženu k tomu podnietil Duch Svätý. Túto službu vykonávala so silným presvedčením a dôverou. Učeníci sa proti nej budú márne biť pod vplyvom zvučného hlasu. Len ten, kto je odkázaný na Božiu vôľu, môže vytrvať vo svojich dobrých skutkoch. Ježiš podčiarkuje jej dobrý skutok. Táto Ježišova pochvala i nás môže viesť aj k tomu, aby sme sa nestarali o to, čo ľudia hovoria, s vedomím, že to, čo je v očiach ľudí nesprávne, môže byť správne v očiach

Pána. Ježiš chráni ženu: „Prečo trápíte túto ženu? Ved' mi urobila dobrý skutok. ¹¹ Lebo chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa vždy nemáte.”

„Na pomoc chudobným je ešte čas, ale Majster nebude medzi nimi dlho. Skutok ženy je znamením kríža na Golgote, jej spomienka je neoddeliteľná od evanjelia. Žena pripravuje Ježiša na pohreb. Kým telá mŕtvych zvyčajne balzamuje drahým olejom, robí to žena ešte za Ježišovho života, čo tiež naznačuje, že Ježiš nezostane v hrobe. Pomazanie vyjadruje šťastný prísľub vzkriesenia.

1K4, 3-4: “³Mne však najmenej záleží na tom, či ma súdite vy alebo ľudský súd. Ba ani sám seba nesúdím.⁴Lebo ničoho som si nie vedomý; to ma však ešte neospravedľuje. Ved' Pán je ten, kto ma súdi.”

Hlas väčšiny nie je vždy pravda a ten, kto to hovorí hlasnejšie, nemusí mať pravdu.

Judášova zrada

Kristove slová nezaujímajú Judáša. Ba dokonca začne vyjednávať s nepriateľom. Príčinou a zdrojom Judášovej slepoty je chamtivosť.

Z toho môžeme vidieť aj to, že Satan dokáže zmeniť srdce človeka, ktorý je ustanovený na Boží obraz a jeho telo je chrámom Ducha Svätého. To srdce sa však môže stať nielen stajňou a stokou, ale aj doživotným príbytkom Satana.

1Tim6,10: „Ved' koreňom všetkého zla je láska k peniazom. Z túžby po nich niektorí zblúdili z cesty viery a spôsobili si mnoho bolestí.”

Schudobnený Judáš od chamtivosti celkom zatvrdol. Vidí skutok ženy a hneď v ňom prekypuje možnosť zisku. Odvoláva sa na chudobných, ale jeho slová nič spoločné nemajú s diakoniou.

V Jánovom evanjeliu o ňom čítame: „Ale to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale preto, že bol zlodej, a pretože mal pokladničku a brával z toho, čo do nej vkladali.⁷Ježiš však povedal: „Nechaj ju, urobila to na deň môjho pohrebu!”(Jn12,6-7)

Judáš neotvoril Ježišovi svoje srdce, ba dokonca sa stal zradcom. V Kristových nepriateľoch je zloba, ktorú nemôžeme ignorovať ani si ju mýliť s nevedomosťou alebo omylom. Ich vidinou je ich vlastný pokrok, nie že zvíťazia veci Pánove. Judáš sumu dostane, ako sa neskôr dočítame, že ju odniesol späť veľkňazom: „Keď zradca Judáš videl, že Ježiša odsúdili, rozľútený vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším.”(Mt27,3)

Zradca pochádza z Ježišových vlastných učeníkov. O odmenu má záujem aj samotný Judáš. Za všetkým bola túžba po peniazoch. Tých tridsať strieborných je smiešna suma: Olej, ktorým

žena pomazala Ježiša, bol desaťkrát drahší. Toľko stál otrok. Tu sa splnilo proroctvo Zachariáša: „Povedal som im: „Ak uznáte za dobré, dajte mi moju mzdu, ak nie, nechajte tak!“ Odvážili mi teda mzdu: tridsať strieborných.“(Zach11,12)30 strieborných zodpovedalo 120 rímskym denárom. Robotník každý deň dostal jeden denár za svoju prevedenú prácu.

Aj v blízkosti Ježiša môže srdce zostať nedotknuté. Vidíme, ako krásne vládne satanova vôľa, môžeme byť blízko Ježiša, ale stačí Jemu nevenovať pozornosť. Nevieme, prečo to Judáš urobil.

Drahí bratia a sestry!

Osoba Judáša nás všetkých desí, že sa učeník môže stať zradcom. Ktokoľvek je celú cestu hneď vedľa Ježiša, v najužšom kruhu a práve nim sa ľady pohli. Týmto činom sa odsúdil na smrť.

Môžeme byť pri Ježišovi ako žena, ktorá mu dala to najcennejšie. Našou najväčšou hodnotou je náš život, ktorý On očistil za cenu svojej krvi. Hľadajme príležitosť, keď môžeme stavať v Jeho blízkosti a slúžiť celý život na Jeho slávu. Amen.

Modlitba: Pane, prosíme, sformuj nás na ženy / mužov, ktorí sú pripravení dať ti všetko. Tí, ktorí sú pripravení pred Tebou vyliat' svoje srdcia a prosiť, aby vôľa Otca zvíťazila v našich životoch. Potrebujeme Tvoju blízkosť, preto Ťa prosíme, dovoľ nám každý deň sa k Tebe priblížiť, nech je každé čítanie a počúvanie Tvojho slova krokom na ceste, ktorá vedie do večnosti.

Pomáhaj nám vždy skúmať samých seba vo svetle Tvojho Slova, že keď hovoríme za niečo alebo proti niečomu, má to základ v duchovnom pokorme.

Formuj nás, – prosíme – aby sme sa stali takým spoločenstvom, ktorá dokáže povzbudzovať, podporovať a milovať toho druhého.

Modlíme sa teda za všetkých prítomných, ale predkladáme Ti aj životy tých, ktorí Ťa hľadajú v tichu svojich domovov. Modlíme sa za unavených, za chorých, za vdovy a za siroty nášho cirkevného zboru.

A ďakujeme aj za úspešné operácie, ktoré prebehli tento týždeň. Buď liečiteľom nás všetkých, ktorí sú v nemocnici.

Prosíme, vypočuj naše modlitby v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova:

Požehnanie: Prikázal som ti predsa: Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Veď Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“(Joz1,9) Amen

Záverečná pieseň: Chválospev č. 559: „Vpred, bratia, poďme len vpred...“